

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Honusovou v právní věci

žalobce: **Mgr. L. V.**

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2024 č. j. MSK 152950/2024, ve věci
dopravního přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2024 č. j. MSK 152950/2024, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Vítkov ze dne 9. 10. 2024 č. j. MUVI 48862/2024, ve věci přestupku podle

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

§ 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu a změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

2. V podané žalobě žalobce uvedl tyto žalobní body:

1) Napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně jsou nesprávná a nezákonná, když z obsahu správního spisu nevyplývá, že by byl s vozidlem Ford spáchán dne

3. 1. 2024 přestupek. Dle správních orgánů spáchání přestupku vyplývá z podkladů ve spise, přičemž není uvedeno z jakých. Není zřejmé místo, datum a čas spáchání přestupku, nejvyšší dovolená rychlost v úseku, ani naměřená rychlost vozidla.

2) Oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 3. 1. 2024 (dále jen „oznámení o přestupku“) je neurčité a nezpůsobilé být podkladem pro zahájení řízení a vydání rozhodnutí. Správní orgány naopak obecně uvedly, že se jedná o řádný podklad. Z oznámení o přestupku však nevyplývá, jakým konkrétním automatizovaným technickým prostředkem bez obsluhy mělo být údajné přestupkové jednání zjištěno. Správní orgány lhaly, když uvedly, že je v oznámení tato skutečnost uvedena na jeho druhé straně. Záznam o přestupku však součástí oznámení není, není v něm uveden ani jako příloha. Není zřejmá souvislost mezi oznámením o přestupku a záznamem o přestupku. Záznam o přestupku také není nikým autorizován, a proto jej žalobce považuje za irelevantní. Přesto žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že záznam je stěžejním důkazem o vině za přestupek.

3) Dále žalobce namítl, že dle správních orgánů mělo být nastavení rychloměru provedeno proškolenými strážníky v souladu s návodem k obsluze. Návod k obsluze však není součástí spisu. Ze spisu též není zřejmé, jak měli strážníci rychloměr nastavit. Správní orgány se pouze odkázaly na zmocnění strážníka od Městys Březová.

4) Není zřejmé, jak konkrétně byly získány fotografie z měřiče rychlosti a zda jde o autentické fotografie pocházející z tohoto zařízení. Správní orgány uvedly, že jsou všechny údaje

na fotografiích uvedeny, což se dle žalobce nezakládá na pravdě. Na fotografiích dokonce není dle žalobce čitelná ani RZ. Není zřejmá ani cesta fotografií z měřiče rychlosti k městské polici a dále ke správnímu orgánu I. stupně. Žalobce namítá, že fotografie nepocházejí

z předmětného měřiče rychlosti a jedná se o nezákonné důkazy.

5) Není zřejmý právní titul Města Vítkova pro provoz automatizovaného měřiče rychlosti bez obsluhy na území Městys Březová. Správní orgán prvního stupně odkázal na písemnost označující úseky určené v součinnosti s Policií České republiky k měření rychlosti. Tato listina však bez dalšího nezakládá oprávnění Města Vítkova k měření rychlosti na území jiné obce. Tato listina též určuje úseky měření pouze na území Města Vítkova nebo v jeho místních částech. Městys Březová je však samostatnou obcí a její souhlas není obsahem správního spisu. Měření rychlosti bylo tudíž nezákonné. Žalovaný se s touto odvolací námitkou v napadeném rozhodnutí nevypořádal.

- 6) Z výroku napadeného rozhodnutí není seznatelné, jaké odvolání a podané kterou osobou se zamítá, a jaké konkrétní rozhodnutí se potvrzuje.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobní body v podstatě kopírují námitky uplatněné v podaném odvolání a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný se neztotožňuje s názorem žalobce, že je napadené rozhodnutí nezákonné, nesprávné či nepřezkoumatelné. Námitky žalobce nejsou ničím podloženy. Dle žalovaného jsou v podané žalobě uplatněny toliko ve snaze brojit „do všeho“ bez relevantních důvodů. Mimo jiné žalovaný o obdobné věci žalobce rozhodl rozhodnutím ze dne 19. 6. 2024 č. j. MSK 61550/2024 obdobně jako nyní. Námitky uplatněné v řízení byly zcela totožné.
4. K jednotlivým žalobním bodům žalovaný uvedl následující. Skutkový stav věci byl dle žalovaného zjištěn bez důvodných pochybností. Obsahem spisu jsou listiny, které i v obdobných řízeních naplňují důkazní standard pro prokázání skutkového stavu věci bez důvodných pochybností za obdobné přestupky. Především se jedná o záznam o přestupku, který byl správnímu orgánu předán Městskou policií Vítkov spolu s oznámením o přestupku. Ze záznamu jednoznačně vyplývá, že předmětné vozidlo v místě a čase spáchání přestupku překročilo nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci. Provedenými důkazy se žalovaný řádně zabýval v odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde provedl jak jejich výčet, tak jejich hodnocení a též uvedl právní a skutkové závěry, které z těchto důkazů vyvodil. Totéž učinil Městský úřad Vítkov v prvostupňovém rozhodnutí.
5. K další žalobní námitce žalovaný uvedl, že oznámení o přestupku je jen jedním z podkladů, který prokazuje vinu žalobce za přestupek a překročení nejvyšší dovolené rychlosti neznámým řidičem předmětným vozidlem Ford. Žalovaný se však neztotožňuje s námitkou žalobce, že by oznámení bylo nezpůsobilým podkladem. Oznámení o přestupku shrnuje informace vyplývající ze záznamu o přestupku. Záznam o přestupku je v řízení zásadním důkazem, neboť zachycuje předmětné vozidlo, kterému bylo v místě a čase naměřeno překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Při nahlédnutí do spisové dokumentace je zřejmé, že se záznam přestupku nachází na druhé straně oznámení. Záznam o přestupku standardně nikým autorizován být nemusí.
6. K námitce žalobce týkající se nastavení rychloměru proškolenými strážníky a chybějícího návodu k obsluze ve spisovém materiálu, žalovaný konstatoval, že je potřeba uvést, že se jedná o automatizovaný měřič rychlosti bez obsluhy, který tudíž pracuje v automatizovaném režimu. Zásadní rozdíl mezi automatizovaným měřičem rychlosti a měřením rychlosti prováděným policistou je v míře lidského zásahu, neboť automatizovaný měřič rychlosti funguje na principu bezobslužného provozu, samostatně, bez přítomnosti policisty zaznamenává rychlost vozidel automaticky. To však neznamená, že následně žádná osoba neprovede zpracování a vyhodnocení dat. Automatizace měřiče rychlosti tudíž spočívá v samotném měření a zaznamenání, avšak policista je ten, kdo zpracovává a ověřuje získaná data (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.09.2018, č. j. 9 As 220/2018-70 – „žádný právní předpis nedefinuje, co se rozumí automaticky ve smyslu § 125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Jedná se především o technické prostředky trvale nainstalované a zpravidla pevně zabudované na určitém místě, které nevyžadují přítomnost obsluhujícího

personálu. Takové měřidlo je obsluhou toliko umístěno, nainstalováno, případně spuštěno, avšak samotné měření již probíhá automaticky bez toho, aby obsluha takové zařízení ovládala. Charakter automatu je sán automatizovaným měřením, které probíhá bez vlivu obsluhy... podstatné je pouze to, zda je rychloměr schopen fungovat samostatně, tedy automaticky zaznamenávat a vyhodnocovat rychlost všech projíždějících vozidel, nebo zda je k výběru a měření rychlostí konkrétního vozidla nutná součinnost lidské obsluhy.“) Rychloměr byl zcela bez pochyb nastaven správným způsobem. Ostatně, jinak by nebyl jeho výstupem snímek předmětného vozidla. Jak již žalovaný uvedl v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí,

k otázce správnosti provedeného měření rychlosti existuje konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“). Ověřovací list k měřičům rychlosti je veřejnou listinou, u níž se presumuje správnost (viz rozsudek NSS č. j. 3 As 9/2013-35, či rozsudek téhož soudu ze dne 27. 9. 2016 č. j. 1 As 101/2016-77). Podle ustálené judikatury NSS v otázce měřičů rychlosti - např. rozsudek ze dne 26. 4. 2018 č. j. 1 As 306/2017- výstup z měřiče rychlosti je spolehlivým důkazem o vině řidiče za překročení nejvyšší dovolené rychlosti, neboť pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k jeho zobrazení na displeji měřicího zařízení, ani k jeho uložení. Pokud je vytvořen radarem záznam, tak měřicí jednotka vyhodnotila proces měření jako správný (srov. např. rozsudky NSS ze dne 17. 8. 2016 č. j. 7 As 309/2015-51 nebo ze dne 16. 5. 2017 č. j. 1 As 53/2017-42). Záznamy z rychloměrů byly zaslány správnímu orgánu I. stupně spolu s oznámením o podezření ze spáchání přestupku. Z těchto důvodů nebylo potřeba návod k obsluze provádět jako důkaz.

7. Ke zpochybnění fotografií žalobcem žalovaný uvedl, že žalobce žádným relevantním způsobem nepochybnil, že by mělo být do fotografií měřeného vozidla jakkoliv zasahováno. Dále odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
8. K otázce právního titulu Města Vítkova pro provoz automatizovaného měřiče rychlosti bez obsluhy na území Městyse Březová žalovaný sdělil, že obsahem spisové dokumentace je veřejnoprávní smlouva uzavřená mezi Městem Vítkov a Městyssem Březová, která prokazuje existenci právního titulu pro Městskou policii Vítkov měřit rychlost vozidel na území jiné obce. Veřejnoprávní smlouva byla obsahem spisové dokumentace již v rámci projednávání přestupkového jednání žalobce před správním orgánem I. stupně.
9. Závěrem žalovaný konstatoval, že výrok napadeného rozhodnutí považuje za souladný se zákonem. Tvzení žalobce, že z výroku napadeného rozhodnutí není zřejmé, jaké odvolání a kým podané se zamítá a jaké konkrétní rozhodnutí se potvrzuje, se nezakládá na pravdě. Z výrokové části rozhodnutí je zřejmé, v jaké věci žalovaný rozhodl.
10. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž byl vázán skutkovým a právním stavem ke dni rozhodování správního orgánu a také obsahem žalobních tvrzení (ust. § 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s. ř. s.).

12. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 9. 10. 2024 č. j. MUVI 48862/2024 byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil jako provozovatel vozidla registrační značky X porušením povinnosti stanovené v § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, kdy nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť dne 3. 1. 2024 v 17:56 hod. v obci Březová místní část Lesní Albrechtice silnice I/57, naproti objektu č.p. 31 ve směru jízdy na Březovou nezjištěný řidič motorového vozidla registrační značky X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy 50 km/h v obci, když automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích mu byla naměřena rychlost 66 km/h. Při vzetí do úvahy možné odchylky měřicího zařízení 3 km/h byla jako nejnižší skutečná rychlost jízdy vozidla naměřena rychlost 63 km/h. Řidič vozidla tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 13 km/h, čímž porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a jeho jednání vykazovalo znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Dne 30. 10. 2024 podal žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, o kterém bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím.
13. Podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.
14. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost o 10 km. a více.
15. V prvním žalobním bodě žalobce namítl, že spáchaný přestupek nemá podklad ve správním spise, není zřejmé místo, datum a čas spáchání přestupku, jakož ani nejvyšší dovolená rychlost v úseku, ani naměřená rychlost vozidla.
16. K tomu krajský soud uvádí, že obsahem správního spisu má za prokázaný opak. Správní spis obsahuje oznámení o přestupku a záznam o přestupku, které společně prokazují skutkový stav. Ze záznamu o přestupku je zřejmé označení vozidla žalobce, místo a čas spáchání přestupku (přesně specifikováno: dne 3. 1. 2024 v 17:56 hod., v obci Březová, místní část Lesní Albrechtice). Ze záznamu o přestupku také jednoznačně vyplývá, že řidič vozidla překročil povolenou rychlost v obci, která činí 50 km/h, jakož i hodnota, o jakou ji překročil. Oznámení o přestupku a záznam o přestupku jsou součástí téže listiny. Krajskému soudu proto zcela uniká, z čeho žalobce dovozuje, že tyto údaje nejsou zřejmé a nejsou obsahem správního spisu. Žalovaný se se shodnou odvolací námitkou řádně vypořádal v napadeném rozhodnutí na str. 6-7. Žalobce v žalobě argumentaci žalovaného nijak nerozporoval, toliko setrval na svém odvolacím tvrzení. Žalobní bod je nedůvodný.

17. V 2) žalobním bodě žalobce brojil proti oznámení o přestupku, jež označil za nezpůsobilý podklad pro zahájení řízení a vydání rozhodnutí, když z něj nevyplývá, jakým automatizovaným technickým prostředkem bez obsluhy mělo být přestupkové jednání zjištěno. Záznam o přestupku dle žalobce není součástí oznámení, ani jeho přílohou, proto je irelevantní.
18. Krajský soud konstatuje, že oznámení o přestupku vydané podle ust. § 10 odst. 2 zák. č. 553/1991 Sb., o obecní policii, v platném znění (dále jen zákon o obecní policii) oznamuje příslušnému správnímu orgánu (Městskému úřadu Vítkov, odbor dopravy) podezření ze spáchání přestupku. Součástí oznámení je záznam o přestupku, jenž je obsažen na téže listině. Záznam o přestupku je zásadním důkazem prokazujícím přestupek, neboť zaznamenává konkrétní vozidlo, které v daném místě a čase překročilo nejvyšší povolenou rychlost, což naměřil automatizovaný měřič.
19. Soud vyhodnotil, že oznámení o přestupku je určité, srozumitelné a způsobilé být ve věci důkazem, neboť obsahuje všechny podstatné náležitosti. Spisový materiál obsahuje jak oznámení o přestupku, tak záznam o přestupku. Záznam o přestupku obsahuje kromě údajů výše uvedených také další informace o měřícím radaru (model měřidla, výrobní číslo zařízení, číslo snímku měřiče). Údaje v oznámení o přestupku a údaje v záznamu o přestupku jsou ve shodě a nikterak se nevyklučují. Správní orgány tak neměly důvod je zpochybnit. Žalovaný se se shodnou odvolací námitkou dostatečně a přezkoumatelně vypořádal na str. 7 napadeného rozhodnutí. Proti jeho argumentaci žalobce v žalobě nijak nebrojil. Druhý žalobní bod rovněž není důvodný.
20. V dalším žalobním bodě žalobce uvedl, že dle správních orgánů mělo být nastavení rychloměru provedeno proškolenými strážníky v souladu s návodem k obsluze, avšak ze spisu dle žalobce nevyplývá, jak měli strážníci rychloměr nastavit, ve spise absentuje návod k obsluze rychloměru.
21. Jak již krajský soud uvedl výše, ze záznamu o přestupku je seznatelný model měřidla, výrobní číslo zařízení a číslo snímku měřiče. Z ověřovacího listu, jenž je také obsahem správního spisu, mimo jiné vyplývá, že rychloměr byl umístěn v obci Březová, Lesní Albrechtice, silnice I/57, obousměrně. Soud konstatuje, že s ohledem na to, že se jedná o automatizovaný měřič rychlosti bez obsluhy, pracuje a měří v automatizovaném režimu, tudíž zaznamenává rychlost vozidel bez obsluhy policisty. Krajskému soudu není zřejmé, z čeho žalobce dovozuje, že rychloměr nebyl nastaven správně, jde o ničím nepodloženou domněnku. Ověřovací list k měřičům rychlosti je veřejnou listinou, u níž se presumuje správnost (viz rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2016 č. j. 1 As 101/2016-77). Také rozsudek NSS ze dne 26. 4. 2018 č. j. 1 As 306/2017 (citován žalovaným na str. 6 napadeného rozhodnutí) zmiňuje, že „*Za situace, kdy je z fotografie zřejmé, o jaké vozidlo se jedná, a je jednoznačně čitelná jeho registrační značka, přičemž současně při jeho zachycení snímku na obrazový záznam nebyla mezi rychloměrem a vozidlem žádná překážka, neměly správní orgány důvod mít jakékoliv pochybnosti o kvalitě a objektivitě měření.*“ Na základě odkazované judikatury NSS lze zobecnit, že výstup z měřiče rychlosti je důkazem o vině řidiče za překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, neproběhly by interní testy a verifikace měření správně a snímek by byl anulován a jako takový by se neobjevil na

displeji měřicího zařízení. Pokud je vytvořen záznam radarem, měřící jednotka vyhodnotila proces měření za správný. Krajský soud se ztotožňuje s žalovaným, že z těchto důvodů nebylo potřebné návod k obsluze provádět jako důkaz. Také s touto odvolací námitkou se žalovaný obsáhle a přezkoumatelně vypořádal na str. 6 napadeného rozhodnutí. Žalobce v žalobě jeho argumentaci nijak nerozporoval. Ani 3) žalobní bod proto krajský soud neshledal důvodným.

22. Žalobce v dalším žalobním bodě namítl, že není jasné, jak byly získány fotografie z měřiče rychlosti a zpochybnil jejich autentičnost. Podle žalobce není na fotografiích čitelná ani registrační značka vozidla, takže je považuje za nezákonné důkazy.
23. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že fotografie pochází z měřiče rychlosti, který je specifikován v záznamu o přestupku. V ověřovacím listu pro daný měřič je uvedeno, že se jedná o měřič rychlosti v Březové, Lesních Albrechticích, silnice I/57, který měří obousměrně, z čehož vyplývá, že tento měřič je umístěn v místě spáchání přestupku. Z obsahu spisového materiálu dále vyplývá, že snímky byly z měřiče rychlosti předány městskou policií příslušnému správnímu orgánu, žádné pochybnosti o nepravosti fotografií ze spisu neplynou, registrační značka vozidla je čitelná. Žalobce neuvedl konkrétní skutečnosti, pro které by měly být tyto fotografie nezpůsobilé sloužit jako důkaz. Žalovaný se se shodnou odvolací námitkou dostatečně a přezkoumatelně vypořádal na str. 6 napadeného rozhodnutí. Žalobce v žalobě argumentaci žalovaného žádným nosným způsobem nerozporoval, toliko zopakoval odvolací námitku. Krajský soud neshledal ani tento žalobní bod opodstatněným.
24. V dalším žalobním tvrzení (žalobní bod 5)) žalobce zpochybnil existenci právního titulu Města Vítkova k provozování automatizovaného měřiče rychlosti bez obsluhy na území Městyse Březová, z čehož dovodil nezákonnost měření rychlosti.
25. Krajský soud z obsahu správního spisu zjistil, že jeho součástí je Veřejnoprávní smlouva k zajišťování některých úkolů městské policie uzavřená dne 23. 9. 2021 mezi Městem Vítkovem a Městyssem Březová, dle jejíhož čl. II odst. 1. je městská policie oprávněna na území městyse vykonávat měření okamžité rychlosti projíždějících vozidel prostřednictvím stacionárních měřičů rychlosti umístěných na pevně zabudovaných sloupech, zpracovávat a vyhodnocovat záznamy z technického zařízení a zjištěné přestupky oznamovat příslušnému správnímu orgánu. Součástí správního spisu je také výpis z usnesení Rady města Vítkova ze dne 13. 10. 2021, kterým byla tato veřejnoprávní smlouva schválena a výpis z usnesení Zastupitelstva městyse Březová ze dne 23. 9. 2021, kdy byla veřejnoprávní smlouva projednána, dále také rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2021, jímž udělil souhlas s uzavřením veřejnoprávní smlouvy podle § 3a odst. 2 zákona o obecní policii. Krajský soud uzavírá, že řádně uzavřená veřejnoprávní smlouva je relevantním právním titulem, jenž opravňuje Městskou policii Vítkov k měření rychlosti na území Městyse Březová. Žalobní bod je nedůvodný.
26. V posledním žalobním bodě žalobce namítl, že výrok napadeného rozhodnutí neobsahuje, jaké odvolání a kým podané se zamítá, a které rozhodnutí se potvrzuje.

27. Krajský soud považuje tuto námitku za zcela lichou, neboť z napadeného rozhodnutí jsou všechny tyto skutečnosti zřejmé. Napadené rozhodnutí obsahuje přesné a nezaměnitelné označení věci, o níž žalovaný rozhodoval, jakož i srozumitelný a přezkoumatelný výrok (viz str. 1 napadeného rozhodnutí). Krajský soud zdůrazňuje, že záhlaví a výrok rozhodnutí je z povahy věci nutno posuzovat jako jeden celek. Ani tento žalobní bod neshledal soud důvodným.
28. Jelikož krajský soud neshledal důvody, pro které by bylo na místě žalobě vyhovět, zamítl ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
29. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu nevznikly s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 31. července 2025

JUDr. Miroslava Honusová
samosoudkyně